Şuşaya asmaq üçün götürdüyü bayrağa bükülən şəhid Əli Məmmədov // Azərbaycan : qəzet. - 2021. - 10 oktyabr. - № 218. - S. 4.

Əli Məmmədov hərbiyə olan sevgisi səbəbindən təhsilini yarımçıq qoyaraq həqiqi hərbi xidmətə yollanır, sonra isə müddətdən artıq həqiqi hərbi qulluqçu kimi xidmətini davam etdirir. Bir hərbçi kimi ötən il iki vacib sınaqdan keçir, hər ikisini üzüağ tamamlayır. Lakin Vətən sevgisi Əlini ən uca zirvəyə - şəhidlik zirvəsinə yüksəldir.

Məmmədov Əli Əvəz oğlu 1998-ci il sentyabrın 1-də Kürdəmir rayonunun Atakişili kəndində anadan olub. Əli evin sonbeşiyi, dörd bacının tək qardaşı idi. 2004-cü ildə Kürdəmir rayon Vüqar Qurbanov adına tam orta məktəbə gedən Əli 2013-cü ildə 9-cu sinfi tamamlayaraq Bakı Neft Energetika Kollecinə daxil olub. Kolleci bitirməsinə üç ay qalmış 2017-ci ildə həqiqi hərbi xidmətə yollanıb. Hərbi xidməti başa vurduqdan sonra hərbiyə olan sevgisi sayəsində bu sahədə xidməti davam etdirib. Kiçik çavuş Əli Məmmədov ötən il iyul ayında Tovuz rayonu istiqamətində dövlət sərhədimizi pozaraq təxribat törədən düşmənin ağır itkilər verərək geri oturdulması əməliyyatlarında iştirak edib. Vətən müharibəsi isə onun bir hərbçi kimi ən əsas və son sınağı oldu. Müharibənin ilk günündən başlayaraq xüsusi təyinatlı qüvvələrin tərkibində kəşfiyyat bölüyündə 40 günə yaxın döyüşüb. Murovdağ yüksəklikləri, Tərtərin Suqovuşan qəsəbəsi və Talış kəndi, Füzuli, Ağdərə, Şuşa, Kəlbəcərdə gedən döyüşlərdə iştirak edib. Əli Məmmədov noyabrın 4-də Kəlbəcərdə şəhidlik zirvəsinə ucalıb. Ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, “Cəsur döyüşçü”, “Suqovuşanın azad olunmasına görə” medalları ilə təltif olunub.

Bacısı Nərmin Məmmədova yeganə qardaşının itkisinə dözməyin çətin olmasına baxmayaraq, dik dayanmağı bacarır və Əli ilə fəxr edir. Deyir ki, qardaşım da düşmən baxıb sevinməsin deyə bizim acımızı içimizdə çəkməyimizi, mətanətli olmamızı istəyərdi.

O, müharibə dövründə qardaşı ilə telefon danışıqlarını belə xatırlayır: “Müharibə vaxtı Əli bizimlə telefonla danışanda bir dəfə də olsun şikayətlənmirdi, hər şeyin yaxşı olduğunu bildirirdi. Ona deyirdim ki, necə hər şey yaxşıdır yaxınlardan, ətraflardan gündə şəhid xəbəri gəlir, xəstəxanalar yaralılarla doludur. Deyirdi ki, anaya heç nə demə. Heç ağlımıza da gəlmirdi ki, ona nəsə ola bilər. O, çox xeyirxah və ürəyitəmiz birisi, heç vaxt birinci özünü düşünməzdi. Mən Kürdəmir Rayon Mərkəzi Xəstəxanasında işləyirəm. Hər gün yaralı gətiriləndə onlarla maraqlanırdım. Həmin yaralılar arasında Əlinin döyüş yoldaşları da olurdu. Əli zəng edib deyirdi ki, döyüş yoldaşlarıma yaxşı baxın, onlara ürəkləri istəyən yeməkləri bişirib aparın. Odun-alovun içində olsa belə, silahdaşlarını düşünürdü. 40 gün anamla birgə onun döyüş yoldaşlarına yemək, şirniyyat apardım. Ta ki Əlinin şəhid xəbəri gələnə qədər. Ondan sonra sanki dünya gözümdə başqalaşdı, hər şeyi unutdum. Həm də ürək edib döyüş yoldaşlarının yanına girə bilmədim. Əlinin şəhid olduğunu onlara deyə bilmədim.

Son dəfə bizimlə noyabrın 2-də əlaqə saxladı. Qardaşımın səsini son dəfə onda eşitdim. Anamız ilə danışanda deyib ki, şəhidlik gözəldir, uca zirvədir. Anamız isə onu sağ-salamat gözlədiyini bildirib. Sanki qardaşıma şəhadət şərbətini içəcəyi əyan olubmuş. Ondan sonra Əlinin telefonuna zəng çatmadı. Çox narahat olsaq da, anamıza deyirdim ki, yəqin telefonun batareyası bitib, imkan olanda özü zəng edəcək. Təəssüf ki, ondan sonra gələn zəng bizə yalnız bəd xəbər verdi: Əli şəhid olmuşdu”.

Şəhidin bacısı bildirib ki, qardaşının döyüş yoldaşları onun qəhrəmanlığı, qorxmazlığı haqqında çox danışırlar: "Döyüş yoldaşları deyirlər ki, qorxu bilmirdi, ancaq irəli gedirdi. Gecə təkbaşına kəşfiyyata gedir, vacib məlumatlar gətirirdi. Yorulmaq bilmədən, dayanmadan döyüşüb. Ən ağır döyüşlərdə iştirak edib, düşmənin xeyli sayda canlı qüvvəsini, texnikasını məhv edib. 3-4 şəhid, yaralı döyüş yoldaşlarını birdən daşıyırmış. O zaman şəhid olan komandirinin neytral zonada qalan nəşini götürərək ailəsinə təhvil verib. Dəfələrlə pusquya düşmüş döyüş yoldaşlarını xilas edib. 87 nəfərlik dəstəni təkbaşına ölümdən qurtarıb. Xəstə olmasına, hərarəti 39 dərəcəyə yüksəlməsinə baxmayaraq, həkimlər onu saxlaya bilməyiblər. Son dəfə noyabrın 4-də Kəlbəcərin Qaranlıq meşə ərazisində gedən döyüşlər zamanı yaralı və şəhid yoldaşlarını döyüş meydanından çıxaran zaman yaxınlığına düşən minaatan mərmisinin qəlpəsi ürəyinə dəyib. Yaralansa da şəhidi kürəyindən yerə qoymayıb. Yaralı halda onu çıxara bilib. 45 dəqiqəyə yaxın həyatda qalan Əli şəhidlik zirvəsinə ucalıb. Qardaşım şəhadətə belə ölümə, düşmənə meydan oxuyaraq, yüksəlib. Noyabrın 5-də Kürdəmir rayon Şahsevən kənd qəbiristanlığında dəfn olunub. Üzərində Şuşaya sancmaq üçün bayraq saxlayırmış. Lakin özü həmin bayrağa bükülərək gəldi...
Bir bacı üçün qardaşını itirmək çox ağır dərddir. Bacılar qardaşlarının ayağına daş dəyməsinə belə razı deyillər. Lakin Əli bizim ürəyimizə böyük dağ çəkdi. Nə qədər çətin olsa da, onunla fəxr edirəm. Bizə özündən böyük ad, şərəf miras qoyub getdi".